

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Prisikėlęs Viešpats — Karaliaus Jokūbo Biblijos studija su Strongo numeriais

KRYŽIUS, ĮRODYMAS IR SUGRĮŽIMAS — KODĖL MIRTIS TURĖJO BŪTI TOKIA, IR KAS BUS TOLIAU

Pamatinė Biblijos doktrina — Jėzaus Kristaus Evangelija

ĮVADINIS ŽODIS

Kodėl Jėzus turėjo mirti? Ką įrodė tuščias kapas? Kas atsitiks, kai jis sugrįš? Šis tyrimas šiuos tris klausimus pateikia Biblijai ir leidžia Biblijai į juos atsakyti jos pačios žodžiais.

Šioje studijoje aptariama, kodėl turėjo būti pralietas kraujas. Šioje studijoje aptariama, kaip žemai jis nusileido ir ką kryžius jam kainavo. Šioje studijoje aptariama, kaip Tėvas pavadino Sūnų Dievu ir Viešpačiu. Šioje studijoje aptariamas VIEŠPATS, kuris kalbėjo Dovydo Viešpačiui. Šioje studijoje aptariamas Kristus, prikeltas iš numirusių, ir Kristus, gyvenantis tuose, kuriuos jis išgelbėjo. Šioje studijoje aptariamas jo sugrįžimas ir pasirinkimas, kuris tęsiasi amžinai.

TRYŠ KLAUSIMAI, Į KURIUOS ATSAKO ŠIS TYRIMAS:

1. Kodėl Jėzaus mirtis turėjo įvykti per kraują, o ne koku lengvesniu būdu?
2. Kaip Dovydas galėjo savo sūnų pavadinti savo Viešpačiu Psalmės 110:1?
3. Ką prisikėlimas įrodė, ir kas įvyks, kai Jėzus sugrįš?

OPENINIO INKARAS

I Timotiejui 2:5 Nes yra vienas Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus, (6) kuris atidavė save, kitų vietą užimančią išpirką už visus, savalaikį liudijimą.

VIENTAS DIEVAS + VIENTAS TARPININKAS TARP DIEVO IR ŽMONIŲ, ŽMOGUS KRISTUS JĖZUS.

(Mano asmeninės mintys: Tarpininkas (tas, kuris stovi tarp dviejų atskirtų šalių, siekdamas jas vėl sujungti) turi visiškai priklausyti abiem šalims, kitaip jis negali tarnauti kaip tarpininkas. Pažvelkite, ką 1 Timotiejui 2:5 sako esant tarpininku: „žmogus Kristus Jėzus.“ Jėzus Kristus turi būti žmogus, kitaip jis negali stovėti ten, kur stovi žmonės, ir mirti žmogaus mirtimi. Pažvelkite, kas, pasak 2 Korintiečiams 5:19, buvo tiesa tos mirties viduje: „Dievas buvo Kristuje.“ Jėzus Kristus

turi būti Dievas, kitaip jo mirtis yra tik dar viena žmogaus mirtis, neteikianti išgelbėjimo (išlaisvinimo iš nuodėmės ir nuodėmės bausmės) niekam. Štai kodėl atsakymas į klausimą „kas yra Jėzus“ nėra šalutinis klausimas vien tik mokslininkams. Visa išgelbėjimo doktrina priklauso nuo atsakymo į tą klausimą.)

H. KODĖL MIRTIS TURĖJO BŪTI TOKIA — TILTAS ATGAL PAS DIEVĄ

H1. PROBLEMA, AIŠKIAI IŠDĖSTYTA

Izaijo 59:2

JŪSŲ NEDORYBĖS ATSKYRĖ JUS NUO JŪSŲ DIEVO.

Romiečiams 3:23 kadangi visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės) –

KADANGI VISI NUSIDĖJO IR STOKOJA DIEVO ŠLOVĖS.

H2. KODĖL KRAUJAS, O NE KAS NORS LENGVESNIO

Hebrajams 9:22

IR BE KRAUJO PRALIEJIMO NĖRA ATLEIDIMO.

Kunigų (Levitų) 17:11

NES KŪNO GYVYBĖ YRA KRAUJYJE --> NES BŪTENT KRAUJAS ATPERKA SIELĄ.

Hebrajams 10:4

NES YRA NEĮMANOMA, KAD JAUČIŲ IR OŽIŲ KRAUJAS PAŠALINTŲ NUODĖMES.

(Mano asmeninės mintys: Sudėkite šias tris eilutes kartu, ir visa senovinė aukojimo sistema paaiškina pati save. Gyvybė yra kraujyje. Nuodėmė kainuoja gyvybę. Senovėje gyvulių aukos teikė permaldavimą (laikiną nuodėmės uždengimą, atkuriantį žmogaus padėtį prieš Dievą) diena iš dienos, šimtus metų. Hebrajams laiške aiškiai teigiama, kad gyvulių aukos niekada negalėjo panaikinti nuodėmės. Tuomet kam buvo skirtos visos tos gyvulių aukos? Gyvulių aukos palaikė nuodėmės skolą matomai neapmokėtą. Gyvulių aukos buvo ilgas, pasikartojantis, kasdienis priminimas, kad skolinga gyvybė. Gyvulių aukos laikė tą priminimą vietoje, kol atėjo viena mirtis, galėjusi visiškai apmokėti nuodėmės skolą.)

H3. KAIP ŽEMAI JIS NUSILEIDO

Filipiečiams 2:5 tai yra, toks nusistatymas tebūna jumoje, kuris ir buvo Kristuje Jėzuje, (6) kuris, esybe būdamas Dievas, nelaikė apiplėšimu būti lygiam su Dievu; (7) vis dėlto jis save sumenkino, prisiimdamas tarno esybę, pasidarydamas panašus į žmones. (8) Ir iš išvaizdos atpažintas esant žmogus, jis nusižemino, pasidarydamas klusnus iki mirties, net iki kryžiaus mirties.

ESYBE BŪDAMAS DIEVAS --> PRISIIMDAMAS TARNO ESYBĘ --> PASIDARYDAMAS KLUSNUS IKI MIRTIES, NET IKI KRYŽIAUS MIRTIES.

(Mano asmeninės mintys: Atkreipkite dėmesį į nusileidimo eigą Filipiečiams 2:6-8. Jėzus buvo Dievo pavidalu. Jėzus buvo atimtas iš savo garbės. Jėzus prisiėmė tarno pavidalą. Jėzus prisiėmė žmonių panašumą. Jėzus tapo nusižėminusiu. Jėzus tapo klusniu. Jėzus mirė. Tada Paulius pridėjo dar du žodžius, kurių sakiniui griežtai nereikėjo: „net mirtimi ant kryžiaus.“ Paprasčiausiai pasakyti, kad Jėzus mirė, Pauliui nebuvo pakankamai. Konkretus Jėzaus mirties būdas yra Pauliaus minties dalis.)

H4. KIEK TAI JAM IŠ TIESŲ KAINAVO — PASAKYTA IŠ ANKSTO IR PASAKYTA VĖL PASKUI

Izaijo 50:6

AŠ ATIDAVIAU SAVO NUGARĄ MUŠANTIEMS --> NESLĖPIAU SAVO VEIDO NUO GĖDOS IR SPJAUDYMŲ.

Psalmynas 22:16

JIE PERDŪRĖ MANO RANKAS IR MANO KOJAS --> DALIJASI TARPUSAVYJE MANO DRABUŽIUS IR DĖL MANO APDARO META BURTA.

Mato 27:35

JIE JĮ NUKRYŽIAVO IR PASIDALIJO JO DRABUŽIUS, MESDAMI BURTA --> KAD IŠSIPILDYTŲ.

Jono 19:34 tik vienas iš kareivių ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens.

IETIS PERVĖRĖ JO ŠONĄ --> IR IŠ KARTO IŠTEKĖJO KRAUJAS IR VANDUO.

(Mano asmeninės mintys: Dovydas Psalmėje 22 rašė apie pervertas rankas ir kojas. Dovydas Psalmėje 22 rašė apie karius, dalijančius drabužius. Dovydas tai parašė tūkstantį metų prieš tai, kai bet kas Izraelyje buvo matęs nukryžiovimą. Dovydas neaprašinėjo nieko, kas būtų nutikę jam pačiam. Matas rašė šimtmečiais vėliau, po to, kai įvyko Jėzaus nukryžiovimas. Matas užrašo, kad kariai padarė lygiai tai, kas buvo aprašyta Psalmėje 22. Matas nurodo, kodėl kariai tai padarė: „kad išsipildytų.“ Skaitykite abu pasakojimus kartu. Dovydas rašė savo pasakojimą žvelgdamas į priekį laike, neturėdamas jokios galimybės žinoti, kad nukryžiovimas įvyks. Matas rašė savo pasakojimą žvelgdamas atgal į nukryžiovimą, neturėdamas jokios galimybės paneigti, kad nukryžiovimas įvyko.)

H5. KAM BUVO SKIRTA MIRTIS — TILTAS, O NE TRAGEDIJA

Romiečiams 5:8 Bet Dievas rodo savo meilę mums tuo, kad Kristus numirė už mus, kai tebebuvo nusidėjėliai. **[G2644 katalasso ▮]** (9) Taigi daug labiau, mes – dabar išteisinti jo krauju, – būsimė per jį išgelbėti nuo rūstybės. (10) Nes jeigu, būdami priešai, buvome sutaikinti su Dievu jo Sūnaus mirtimi, tai daug labiau, būdami sutaikinti, būsimė išgelbėti jo gyvenimu.

KAI MES DAR BUVOME NUSIDĖJĖLIAI, KRISTUS MIRĖ UŽ MUS --> MES BUVOME SUTAIKINTI SU DIEVU PER JO SŪNAUS MIRTĮ.

II Korintiečiams 5:18

DIEVAS BUVO KRISTUJE, SUTAIKINDAMAS SU SAVIMI PASAULĮ --> JĮ, NEPAŽINUSĮ NUODĖMĖS, JIS PADARĖ NUODĖMĖ DĖL MŪSŲ.

H6. GYVATĖ ANT STULPO — SENAS PAVEIKSLAS, KURĮ JIS PRITAIKĖ SAU

Skaičių 21:8

KIEKVIENAS ĮGELTASIS, PAŽVELGĖS Į JĮ, LIKS GYVAS.

KITOKS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — stulpas dykumoje ir kryžius ant kalvos

Jono 3:14 Ir kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip turi būti iškeltas Žmogaus Sūnus, (15) kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepažūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (16) Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepažūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (17) Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį nuteistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.

KAIP MOZĖ IŠKĖLĖ ŽALTĮ DYKUMOJE, TAIP TURI BŪTI IŠKELTAS ŽMOGAUS SŪNUS --> KAD KIEKVIENAS, KURIS JĮ TIKI, NEPAŽŪTŲ.

(Mano asmeninės mintys: Šis ryšys tarp Skaičių 21 ir Jono 3 nėra ryšis, kurį šis tyrimas sugalvoja. Jėzus pats tiesiogiai ir garsiai nurodė šį ryšį, kalbėdamas apie savo tapatybę. Mirštantiesiems žmonėms dykumoje nebuvo sakoma pasitaisyti. Mirštantiesiems žmonėms dykumoje nebuvo sakoma būti drąsiems. Mirštantiesiems žmonėms dykumoje nebuvo sakoma užsitarauti pagijimą. Mirštantiesiems žmonėms dykumoje buvo pasakyta PAŽVELGTI į tai, ką Dievas pakėlė ant stiebo. Mirštantys žmonės dykumoje, kurie pažvelgė, išgyveno. Dabar sudėkite šias dvi scenas kartu ir atkreipkite dėmesį į keistą dalį. Varinis žaltys, pakeltas ant stiebo, buvo tos pačios formos kaip ir tas dalykas, kuris žudė žmones, žiūrinčius į jį. Paulius pareiškia panašiai keistą tiesą apie kryžių. Paulius sako, kad Jėzus BUVO PADARYTAS nuodėmė už mus, nors Jėzus nepažino nuodėmės (2 Korintiečiams 5:21). Vaistas buvo pakeltas tos pačios formos, kaip ir praeiksmas.)

I. PATS TĖVAS VADINA SŪNŲ „DIEVU“ IR „VIEŠPAČIU“

I1. Hebrajams 1:1

JIS PRABILO Į MUS PER SAVO SŪNŲ + PER KURĮ IR SUTVĖRĖ PASAULIUS --> JO ŠLOVĖS ATŠVAITAS IR JO ESYBĖS ATVAIZDAS.

I2. Hebrajams 1:5

NES KURIAM IŠ ANGELŲ JIS KADA NORS PASAKĖ: TU ESI MANO SŪNUS? --> „IR TEGARBINA JĮ VISI DIEVO ANGELAI.

(Mano asmeninės mintys: Visas pirmasis laiško žydoms skyrius pateikia vieną ilgą argumentą. Argumentas yra tas, kad Sūnus nėra angelas ir niekada nebuvo angelas. Šį dalyką verta pastebėti studijoje, kuri ką tik daug puslapių skyrė figūrai, vadinamai „VIEŠPATIES angelu“. Hebrajų žodis malak reiškia pasiuntinį. Dievo paties Sūnus atliko šią misiją tam tikrais momentais Senajame Testamente. Tačiau laiško žydoms autoriui neleis niekam priskirti Sūnaus prie sukurtų angelų. Angelams liepiama garbinti Sūnų.)

I3. Hebrajams 1:8

SŪNUI JIS SAKO: TAVO SOSTAS, DIEVE, AMŽIŲ AMŽIAIS --> TU, VIEŠPATIE, PRADŽIOJE PAMATUS ŽEMEI PADĖJAI.

(Mano asmeninės mintys: Perskaitykite dar kartą pirmuosius penkis Hebrajams 1:8 žodžius: „Bet Sūnui jis sako“. Šis sakiny sėra Hebrajams knygos autoriaus nuomonė apie Jėzų. Šis sakiny užrašo, kaip Dievas Tėvas tiesiogiai kalba Sūnui. Dievas Tėvas vadina Sūnų „O Dieve“. Tada Dievas Tėvas vadina Sūnų „Viešpačiu“. Tada Dievas Tėvas priskiria Sūnui žemės ir dangų sukūrimą. Jei kas nors norėtų teigti, kad Sūnus Raštuose niekada nevadinamas Dievu, tas asmuo turi atsižvelgti į šią eilutę, kur Tėvas vadina Sūnų Dievu.)

SKIRTINGAS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — giesmė, parašyta karaliui, ir Tėvas, cituojantis ją savo Sūnui

Psalmynas 45:6

TAVO SOSTAS, DIEVE, YRA PER AMŽIŲ AMŽIUS --> DIEVAS, TAVO DIEVAS, PATEPĖ TAVE DŽIAUGSMO ALIEJUMI LABIAU NEGU TAVO BENDRUS.

Psalmynas 102:25

JIE PRAEIS, BET TU PASILIKSI --> IR TAVO METAI NESIBAIGS.

(Mano asmeninės mintys: tai vieta, kur dviejų ištraukų skaitymas greta duoda tikrą naudą. 45 psalmė yra vestuvių giesmė. 102 psalmė yra bėdoje esančio žmogaus malda. 102 psalmėje tie žodžiai skirti Viešpačiui, Izraelio Dievui, kuris sukūrė pasaulį. Abi psalmės buvo parašytos šimtmečiais anksčiau nei Jėzaus gimimas Betliejuje. Hebrajams 1 cituoja abi psalmes. Hebrajams 1 pateikia abi psalmes kaip Dievo Tėvo žodžius. Hebrajams 1 pritaiko abi psalmes Sūnui. Atkreipkite dėmesį į mažus žodžių skirtumus tarp originalių psalmių ir citatų Hebrajams 1. Biblija neslepia šių mažų skirtumų, ir šis tyrinėjimas jų taip pat neslepia. Kas nesikeičia tarp psalmių ir Hebrajams 1, tai asmens, apie kurį kalbama žodžiais, tapatybė.)

J. VIEŠPATS TARĖ MANO VIEŠPAČIUI — EILUTĖ, KURI UŽBAIGĖ GINČĄ

J1. Psalmynas 110:1

VIEŠPATS TARĖ MANO VIEŠPAČIUI: SĖSKIS MANO DEŠINĖJE --> KOL PADARYSIU TAVO PRIEŠUS TAVO KOJŲ PAKOJU.

(Mano asmeninės mintys: Ši viena eilutė Psalmių 110:1 slepia daugiau prasmės, nei atrodo iš pirmo žvilgsnio. Anglų kalba abu žodžiai spausdinami kaip „Lord“. Vienintelis skirtumo požymis yra didžiosios raidės. Pirmasis žodis spausdinamas didžiosiomis raidėmis, LORD. Antrasis žodis nespausdinamas didžiosiomis raidėmis. Po šiais angliškais žodžiais slypi du skirtingi hebrajiški žodžiai. Pirmasis hebrajiškas žodis yra Dievo sandoros vardas, Jehova (H3068). Didžiosios raidės KJV vertime visada reiškia, kad pagrindinis hebrajiškas žodis yra Jehova. Antrasis hebrajiškas žodis yra adown (H113), žodis, reiškiantis šeiminką ar valdovą. Čia vartojama adown forma skaitoma kaip „mano Viešpats“. Dovydas, rašydamas šią psalmę, užrašo Dievą kalbantį kažkam, kurį Dovydas vadina savo paties Šeiminku. Dabar apsvarstykite paprastą klausimą. Dovydas buvo Izraelio karalius. Kas buvo jo Šeiminkas? Atsakymas tampa dar keistesnis, kai prisimeni, jog Dievas pažadėjo, kad Kristus išeis iš paties Dovydo šeimos, kartomis vėliau. Žmogus paprastai nevadina savo paties provaikaučio „mano Viešpats“.)

J2. JIS PATS JŲ PAKLAUSĖ, IR NIEKAS NEGALĖJO ATSAKYTI

Mato 22:41

JEIGU TAD DOVYDAS JĮ VADINA VIEŠPAČIU, KAIPGI JIS YRA JO SŪNUS? --> IR NIEKAS NEGALĖJO JAM ATSAKYTI NI ŽODŽIO.

(Mano asmeninės mintys: Jėzus nepasakė fariziejams atsakymo į savo paties klausimą Mato 22:41-46. Jėzus uždavė klausimą ir paliko jį neatsakytą. Klausimas lieka neatsakytas iki šiol, ir jis vis dar turi tik vieną tinkamą atsakymą. Kristus yra Dovydo sūnus pagal kūną. Kristus yra Dovydo Viešpats pagal tai, kuo Jis buvo dar prieš Dovydui gimstant.)

J3. PETRAS PANAUDOJO TĄ PAČIĄ EILUTĘ DIENĄ, KAI GIMĖ BAŽNYČIA

Apaštalų darbai 2:32

DOVYDAS NEIŽENGĖ Į DANGUS --> DIEVAS PADARĖ TĄ PATĮ JĖZŲ, KURĮ JŪS NUKRYŽIAVOTE, IR VIEŠPAČIU, IR KRISTUMI.

(Mano asmeninės mintys: Petro argumentas Apaštalų darbų 2:29-36 yra trumpas. Petro argumentui nereikia jokios gudrybės. Dovydas rašė apie kažką, sėdintį Dievo dešinėje. Dovydas niekada nenuėjo sėdėti Dievo dešinėje. Žmogus galėjo nueiti ir pažiūrėti į Dovydo kapą, sako Petras vos keliomis eilutėmis anksčiau. Todėl psalmė nebuvo apie Dovydą. Tuomet Petras pavadina asmenį, apie kurį buvo ta psalmė. Petras pavadina šį asmenį visiškai neapmaldydamas: „tą Jėzų, kurį jūs nukryžiaavote“. Petras šį asmenį pavadina „ir Viešpačiu, ir Kristumi“.)

J4. TAS PATS PSALMAS SAKO DAR VIENĄ DALYKĄ — IR HEBRAJAMS LAIŠKAS ANT JO STATO VISĄ ARGUMENTĄ

Psalmynas 110:4

VIEŠPATIS PRISIEKĖ IR NESIGAILĖS --> TU ESI KUNIGAS PER AMŽIUS PAGAL MELCHIZEDEKO ĮŠVENTINIMĄ.

Hebrajams 5:5

KRISTUS NEŠLOVINO PATS SAVĘS, KAD TAPTŲ VYRIAUSIUOJU KUNIGU --> TU ESI KUNIGAS PER AMŽIUS MELCHIZEDEKO BŪDU.

Hebrajams 7:3

NEI DIENŲ PRADŽIOS, NEI GYVENIMO PABAIGOS --> LIEKA KUNIGU AMŽINAI.

Hebrajams 7:24

JIS PASILIEKA AMŽINAI IR TURI NEPAKEIČIAMĄ KUNIGYSTĘ --> JIS GALI IKI GALO IŠGELBĖTI.

(Mano asmeninės mintys: Vienoje trumpoje psalmėje telpa labai daug. 110 psalmė įvardija kažką, ką Dovydas vadina savo Viešpačiu, sėdintį Dievo dešinėje. 110 psalmė įvardija karalių, valdantį iš Siono. 110 psalmė įvardija amžinąjį kunigą, priklausantį senesnei nei Izraelio kunigystė santvarkai, kurį Dievas patvirtino priesaika, kurios Dievas neatšauks. Senovės Izraelyje įstatymas laikė karaliaus ir kunigo pareigas atskirtas. Pagal tą įstatymą vienam žmogui nebuvo leidžiama eiti abiejų pareigų. 110 psalmė abi pareigas priskiria vienam asmeniui. Laiškas žydams skiria kelis skyrius paaiškinti, kas yra tas asmuo.)

K. PRIKELTAS IŠ KAPO — IR GYVENANTIS TAVYJE

K1. PATS FAKTAS IR KAIP JIS BUVO PERDUOTAS

I Korintiečiams 15:3

KRISTUS MIRĖ UŽ MŪSŲ NUODĖMES PAGAL RAŠTUS + JIS BUVO PALAIDOTAS + JIS PRISIKĖLĖ TREČIĄJĄ DIENĄ.

I Korintiečiams 15:20

KRISTUS PRISIKĖLĖ IŠ NUMIRUSIŲJŲ IR TAPO UŽMIGUSIŲJŲ PIRMIENA.

K2. KĄ PRISIKĖLIMAS ĮRODĖ APIE JĮ

Romiečiams 1:3 apie jo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, kuris kūno atžvilgiu pasidarė iš Dovydo sėklos (4) ir pagal šventumo Dvasią buvo paskelbtas galingu Dievo Sūnumi per prisikėlimą iš numirusių,

KILĘS IŠ DOVYDO SĖKLOS PAGAL KŪNĄ --> GALINGAI PASKELBTAS DIEVO SŪNUMI PER PRISIKĖLIMĄ IŠ NUMIRUSIŲJŲ.

(Mano asmeninės mintys: Paulius vėl sudeda abi atsakymo puses į vieną sakinį, tokia pat tvarka, laiške Romiečiams 1:3-4. Jėzus kilo iš Dovydo giminės, pagal kūną. Jėzus buvo paskelbtas Dievo Sūnumi su galia, prisikėlus iš kapo. Bet kuris žmogus gali tvirtinti esąs Dievo Sūnus. Tik Jėzus kada nors turėjo šį tvirtinimą įrodytą prisikėlimu iš numirusių.)

K3. SENASIS TESTAMENTAS PIRMASIS TAI PASAKĖ

Psalmynas 16:10

NES TU NEPALIKSI MANĖS KAPE --> IR NELEISI SAVO ŠVENTAJAM PATIRTI SUPUVIMO.

Apaštalų darbai 2:29

DOVYDAS MIRĖ IR BUVO PALAIDOTAS --> JIS, TAI IŠ ANKSTO NUMATĖS, KALBĖJO APIE KRISTAUS PRISIKĖLIMĄ.

K4. IR DABAR — JIS GYVENA ŽMONĖSE, KURIUOS IŠGELBĖJO

Romiečiams 8:11 Bet jei Dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš numirusių, gyvena jumyse, tai tas, kuris prikėlė Kristų iš numirusių, padarys gyvus ir jūsų mirtingus kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumyse.

TO, KURIS PRIKĖLĖ JĖZŲ IŠ NUMIRUSIŲ, DVASIA GYVENA JUMYSE --> JIS TAIP PAT ATGAIVINS JŲSŲ MIRTINGUS KŪNUS.

Galatams 2:20

AŠ ESU NUKRYŽIUOTAS SU KRISTUMI --> NE AŠ, BET KRISTUS GYVENA MANYJE.

Kolosiečiams 1:27 kuriems Dievas panorėjo padaryti žinoma, koks yra to slėpinio šlovingas turtingumas tarp kitataučių, būtent Kristus jumyse, užtikrinta šlovės viltis. **[G3466 musterion ■]**

ŠI PASLAPTIS = KRISTUS JUMYSE, ŠLOVĖS VILTIS.

Jono 14:23 Jėzus atsakydamas tarė jam: „Jei kas mane myli, jis laikysis mano žodžių, ir mano Tėvas jį mylės, ir mes pas jį ateisime ir pasidarysime savo buveinę pas jį.

JEI KAS MANE MYLI, JIS LAIKYSIS MANO ŽODŽIŲ --> MES ATEISIME PAS JĮ IR PAS JĮ APSIGYVENSIME.

(Mano asmeninės mintys: Sekite visą šio tyrinėjimo liniją iki jos pabaigos. Jėzus buvo su Tėvu prieš tai, kai kas nors buvo sukurta. Jėzus pasirodė žmonėms Senajame Testamente, ir tie žmonės liko gyvi. Jėzus gimė iš moters mažame miestelyje. Jėzus buvo nužudytas ant kalno, ant medžio, už miesto ribų. Jėzus išėjo iš kapo. Biblija dabar sako, kad Jėzus gyvena ŽMONIŲ VIDUJE. Ši išvada yra tai, į ką šis tyrinėjimas vedė visą laiką. Šio tyrinėjimo tikslas niekada nebuvo laimėti ginčą dėl to, kas yra Jėzus. Šio tyrinėjimo esmė ta, kad tas, kuris yra visa tai, nori gyventi tavyje. Atkreipkite dėmesį taip pat į Jono 14:23: „mes ateisime.“ Daugiskaitos balsas, kuris pradėjo Bibliją Pradžios 1:26, čia vis dar yra.)

L. JIS SUGRĮŽTA — IR PASIRINKIMAS, KURIS TRUNKA AMŽINAI

L1. JIS ATEINA, IR KIEKVIENA AKIS JĮ PAMATYS

Apaštalų darbai 1:9

KURIS BUVO PAIMTAS NUO JŪSŲ Į DANGŲ, TAIP IR ATEIS, – TOKIU PAT BŪDU, KAIP JĮ MATĖTE VYKSTANTĮ Į DANGŲ.

Apreiškimas 1:7

NET TIE PATYS + KURIE JĮ PERDŪRĖ.

L2. II Tesalonikiečiams 1:7 ir jums, kenčiantiems priespaudą, palengvinimu kartu su mumis, tuo metu, kai bus apreikštas Viešpats Jėzus iš dangaus su savo galybės angelais **[G1557 ekdikesis ■]** (8) liepsnojančia ugnimi atkeršijantis tiems, kurie nepažįsta Dievo ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai. (9) Jie kentės bausmę – amžiną niokojimą toli nuo Viešpaties veido ir nuo jo galybės šlovės, (10) kai tik jis ateis, kad jis būtų tą dieną pašlovintas per šventuosius ir keliantis nuostabą per visus, kurie tiki (dėl to, kad buvo patikėta mūsų jums duotu liudijimu).

LIEPSNOJANČIOJE UGNYJE, KEROJANT TIEMS, KURIE NEPAŽŪSTA DIEVO IR NEPAKLŪSTA EVANGELIJAI --> KAI JIS ATEIS, KAD BŪTŲ PAŠLOVINTAS SAVO ŠVENTUOSIUOSE.

(Mano asmeninės mintys: Skaitykite 2 Tesalonikiečiams 1:8 lėtai. 2 Tesalonikiečiams 1:8 įvardija dvi grupes, ne vieną grupę. Pirmoji grupė nePAŽŪSTA Dievo. Antroji grupė neKLAUSO evangelijos. Pažinimas ir klausymas įvardijami kartu toje pačioje eilutėje. Atkreipkite dėmesį ir į 2 Tesalonikiečiams 1:10, kuris yra to paties sakinio dalis. Tas pats Jėzaus atėjimas, kuris vienai grupei yra ugnis, kitai grupei yra šlovė. Tai vienas vienintelis įvykis. Kurioje to įvykio pusėje atsidurs žmogus, sprendžiama dabar; ne vėliau.)

L3. Apreiškimas 19:11

SĖDINTYSIS ANT JO BUVO VADINAMAS IŠTIKIMUOJU IR TIKRUOJU --> JO VARDAS VADINAMAS DIEVO ŽODŽIU.

Apreiškimas 19:16

KARALIŲ KARALIUS IR VIEŠPAČIŲ VIEŠPATS.

(Mano asmeninės mintys: Atkreipkite dėmesį į vieną nedidelę eilutę Apreiškimo 19:12. Jėzus turėjo užrašytą vardą, kurio nežinojo joks žmogus, bet jis vienas žinojo tą vardą. Vardai, kurie duodami šiam tyrimui, pasirodo tame pačiame tekste. Tie vardai yra Ištikimasis ir Teisusis. Dievo Žodis. Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats.)

L4. ATVERSTOS KNYGOS

Apreiškimas 20:11

KNYGOS BUVO ATVERSTOS + BUVO ATVERSTA DAR VIENA KNYGA, KURI YRA GYVENIMO KNYGA --> KAS NEBUVO RASTAS ĮRAŠYTAS GYVENIMO KNYGOJE, BUVO ĮMESTAS Į UGNIES EŽERĄ.

(Mano asmeninės mintys: Apreiškimo 20:12 prie sosto pasirodo dviejų rūšių knygos. Vienos rūšies knyga užrašo, ką žmonės darė. Kitos rūšies knyga užrašo vardus, vadinama gyvenimo knyga. Apreiškimo 20:12 nesako, kad kas nors buvo išgelbėtas dėl to, kas parašyta darbų knygoje. Apreiškimo 20:15 sako, kad vienintelis dalykas, lėmęs baigtį, buvo tai, ar žmogaus vardas buvo įrašytas gyvenimo knygoje.)

L5. PASIRINKIMAS, IŠSAKYTAS TAIP AIŠKIAI, KAIP TIK BIBLIJA GALI KĄ NORS PASAKYTI

Jono 3:18 Kas juo tiki yra neteisiamas, o kas netiki, jau yra nuteistas, nes nėra tikėjęs Dievo viengimio Sūnaus vardu.

KAS NETIKI, TAS JAU PASMERKTAS.

Jono 3:36 Kas pasitiki Sūnumi, turi amžiną gyvenimą, o kas atsisako tikėti Sūnumi – gyvenimo nematys; priešingai, Dievo rūstybė pasilieka ant jo.“

KAS PASITIKI SŪNUMI, TURI AMŽINĄ GYVENIMĄ.

Romiečiams 6:23 Nes nuodėmės atlygis – mirtis, o Dievo dovana – amžinas gyvenimas per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį.

NES NUODĖMĖS ATLYGIS – MIRTIS --> O DIEVO DOVANA – AMŽINAS GYVENIMAS PER KRISTŲ JĖZŲ, MŪSŲ VIEŠPATĮ.

(Mano asmeninės mintys: Romiečiams 6:23 yra centrinė šio viso tyrinėjimo eilutė. Romiečiams 6:23 yra vienas trumpas sakiny su dviem dalimis. Už nuodėmę yra skola, kurią reikia sumokėti, ir ta skola yra mirtis. Ta skola sumokama vienu iš dviejų būdų. Arba žmogus tą skolą sumoka pats, per amžius, arba žmogus priima tai, ką Jėzus jau sumokėjo, kaip dovaną. Tai visas pasirinkimas. Niekas neišvengia šio pasirinkimo, nes nepasirinkimas yra tas pats, kas pasirinkimas pirmuoju būdu. Viskas šiame tyrinėjime, nuo „padarykime žmogų“ Pradžios 1:26 iki sosto Apreiškimo 20, vedė link šio vienintelio sprendimo. Dar yra laiko priimti šį sprendimą. Jėzus vis dar kviečia.)

L6. Apaštalų darbai 4:12

IR NĖ VIENAME KITAME NĖRA IŠGELBĖJIMO --> NES PO DANGUMI NĖRA TARP ŽMONIŲ DUOTO KITO VARDŲ, KURIUO MES TURIME BŪTI IŠGELBĖTI.

UŽBAIGIMAS

Apreiškimas 22:17

IR DVASIA, IR JAUNOJI SAKO --> IR KAS NORI, TEIMA DOVANAI GYVYBĖS VANDENS.

Jono 3:17 Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį nuteistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.

DIEVAS GI NESIUNTĖ SAVO SŪNAUS Į PASAULĮ, KAD JIS PASAULĮ NUTEISTŲ --> BET KAD PASAULIS PER JĮ BŪTŲ IŠGELBĖTAS.

(Mano asmeninės mintys: Paskutinis kvietimas Biblijoje nieko nekainuoja. Paskutinis kvietimas Biblijoje siūlomas kiekvienam. Vartojamas žodis „kas tik“. Žodis „kas tik“ sąmoningai niekieno neišskiria. Tai apima ir blogiausią šio tyrinėjimo skaitytoją. Tai apima ir tą, kuris jau daugelį metų sakė ne. Jėzus, kuris yra visa tai, yra tas, kuris sako Ateik. Vienintelis dalykas, kurį žmogui reikia padaryti, — tai ateiti ir paimti gyvojo vandens.)

BANDOMASIS TESTAS

1. Hebrajams 9:22 — Ir beveik visi dalykai pagal įstatymą apvalomi krauju:

- a) Nes kūno gyvybė yra kraujuje
- b) ir be kraujo praliejimo nėra atleidimo
- c) nes tai kraujas, kuris atlieka sielos permaldavimą

2. Romiečiams 5:8 — Bet Dievas apreiškia savo meilę mums tuo, kad, mums tebesant nusidėjėliais:

- a) būsime išgelbėti nuo rūstybės per jį
- b) mes buvome sutaikinti su Dievu per jo Sūnaus mirtį
- c) Kristus mirė už mus

3. Hebrajams 1:8 — Bet Sūnui jis sako: Tavo sostas, Dieve, amžinas amžiams:

- a) teisumo skeptras yra tavo karalystės skeptras
- b) tavo karalystės skeptras yra teisumo skeptras
- c) ir viešpatavimas bus ant jo peties

4. Psalmė 110:1 — Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje:

- a) kol padarysiu tavo priešus tavo kojų suolu
- b) viešpatauk savo priešų viduryje

c) kol padarysiu tavo priešus tavo kojų suoleliu

5. 1 Korintiečiams 15:20 — Bet dabar Kristus prisikėlė iš numirusių:

- a) ir tapo pirmienomis tų, kurie užmigo
- b) ir kad jis prisikėlė trečią dieną pagal Raštus
- c) nei leisi savo Šventajam matyti supuvimą

6. Apreiškimo 1:7 — Štai jis ateina su debesimis:

- a) ir debesis paėmė jį jiems iš akių
- b) ir kiekviena akis jį pamatys
- c) ir stebimasis juo visuose, kurie tiki

7. 2 Tesalonikiečiams 1:9 — kurie bus nubausti amžinu sunaikinimu, atskirti nuo Viešpaties veido:

- a) ir nuo jo galybės šlovės
- b) kuri yra antroji mirtis
- c) ir dėl jo didybės šlovės

ATSAKYMŲ RAKTAS: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

KAIP ŠIS TYRIMAS ŠAKOJASI

KAIP SVARBŪS ŽODŽIAI: VIENAS ANGLIŠKAS ŽODIS „LORD“ (VIEŠPATS) ATSTOVAUJA DVIEM SKIRTINGIEMS HEBRAJIŠKIEMS ŽODŽIAMS PSALMIŲ 110:1. TIE DU HEBRAJIŠKI ŽODŽIAI YRA YHOVAH (H3068) IR ADOWN (H113). VISAS ARGUMENTAS, KURĮ JĖZUS PATEIKĖ MATO 22:45, REMIASI ŠIUO SKIRTUMU.

--> KAIP TAI TAIKOMA TAU: JĖZUS YRA NE TIK TAS, KURIS ATĖJO. JĖZUS YRA NE TIK TAS, KURIS ATEIS. JĖZUS YRA TAS, KURIS NORI GYVENTI TAVYJE DABAR (KOLOSIEČIAMS 1:27, GALATAMS 2:20).

KĄ TAI REIŠKIA AMŽINYBEI: NUODĖMĖS ATPILDAS YRA MIRTIS. DIEVO DOVANA – AMŽINASIS GYVENIMAS PER JĖZŲ KRISTŲ. MŪSŲ VIEŠPATĮ (ROMIEČIAMS 6:23). TAI VIENINTELIAI DU BŪDAI, KURIAIS ŽMOGUS KADA NORS SUMOKA NUODĖMĖS SKOLĄ.

ŠALUTINĖ TEMA: PSALMIŲ 110:4 IR HEBRAJAMS 7 SKYRIUS ATVERIA VISĄ MELCHIZEDEKO KUNIGYSTĖS DOKTRINĄ. ŠI DOKTRINA APIBŪDINA KARALIŲ IR KUNIGĄ, SUJUNGTUS VIENAME ŽMOGUJE, SENESNIAME UŽ ĮSTATYMĄ, PRISIEKTĄ PRIESAIKA, KURIOS DIEVAS NEATŠAUKS. ŠI DOKTRINA VERTA ATSKIRO, IŠSAMIAUS TYRINĖJIMO.

--> ŠALUTINIS TAKAS: 2 TESALONIKIEČIAMS 1:7-10 IR APREIŠKIMO 19:11-16 ATVERIA VISĄ JĖZAUS SUGRĮŽIMO DOKTRINĄ. ŠIOJE DOKTRINOJE YRA JĖZAUS SUGRĮŽIMO TIKRUMAS, JĖZAUS SUGRĮŽIMO NETIKĖTUMAS IR ĮSAKYMAS BUDĖTI, LAUKIANT JĖZAUS SUGRĮŽIMO. AIŠKIAI PASAKYTA: RAŠTAS SKELBIA JĖZAUS SUGRĮŽIMO TIKRUMĄ IR ATSISAKO DUOTI JĖZAUS SUGRĮŽIMO TVARKARAŠTĮ (MATO 24:36, APAŠTALŲ DARBŲ 1:7). ŠI TARNYSTĖ TAIP PAT ATSISAKO DUOTI JĖZAUS SUGRĮŽIMO TVARKARAŠTĮ.

ATVIRAS KVIETIMAS — KAS BEBŪTUM, SKAITYK TOLIAU

Norint skaityti šį tyrinėjimą, nebūtina būti krikščioniui. Daugelis dalykų galėjo jus čia atvesti. Čia jus galėjo atvesti paieška. Čia jus galėjo atvesti ginčas. Čia jus galėjo atvesti klausimas, kurį nešiojotės metų metus. Čia jus galėjo atvesti smalsumas apie kito žmogaus tikėjimą. Viskas šioje svetainėje priklauso jums, nemokamai, jūsų pačių kalba. Mes niekada neklausiamo jūsų vardo. Mes niekada neklausiamo jūsų šalies. Mes niekada neklausiamo, kuo jūs tikite. Vienas tyrinėjimas negali iki galo apibūdinti Jėzaus. Šiam klausimui atidavėme viską, ką turėjome, ir vis dėlto šis tyrinėjimas nuėjo tik vienu keliu per Bibliją. Jėzus egzistavo prieš pradžią. Jėzus egzistuoja dabar. Jėzus sugrįš. Nė vienas puslapis negali užbaigti to visko apibūdinimo. Čia laukia daugiau tyrinėjimų. Čia laukia tyrinėjimai apie gailėstingumą. Čia laukia tyrinėjimai apie išmintį. Čia laukia tyrinėjimai apie pažinimą. Čia laukia tyrinėjimai apie kantrybę. Čia laukia tyrinėjimai apie dievotumą. Ruošiama dar daugiau tyrinėjimų. Skaitykite šiuos tyrinėjimus bet kokia jums patinkančia tvarka. Tikrinkite mūsų šaltinius, kol skaitote. Kiekviena šių tyrinėjimų eilutė sąmoningai atspausdinta ištisai. Jums niekada nereikia mumis paprasčiausiai patikėti. Kiekvieną eilutę galite pasverti patys.

Po šio kvietimo seka dar vienas. Mes nesivaidinsime, kad tas kvietimas yra paslėptas. Tai kvietimas į studiją apie tai, ką žmogus turi daryti, kad būtų išgelbėtas. Skaitykite tą studiją dabar, jei norite ją skaityti dabar. Skaitykite kažką kitą pirmiausia, jei mieliau norėtumėte skaityti kažką kitą pirmiausia. Niekas neskaičiuoja. Durs bet kuriuo atveju lieka atviros. Paulius ištarė žemiau pateiktus žodžius mieste, pilname aukurų dievams, kurie nebuvo jo paties Dievas. Paulius ištarė šiuos žodžius žmonėms, kurie nebuvo prašę Pauliaus atvykti į tą miestą:

Apaštalų darbai 17:26

IR PADARĖ IŠ VIENO KRAUJO VISAS ŽMONIŲ TAUTAS --> KAD JIE IEŠKOTŲ VIEŠPATIES, JEI GALĖTŲ JĮ SUSIRASTI + NORS JIS NĖRA TOLI NUO KIEKVIENO IŠ MŪSŲ.

GRAIKŲ KALBOS RAKTAŽODŽIAI

“sutaikintas” — **G2644 katallasso** — pakeisti iš priešiško į draugystę; sugrąžinti į malonę
Katallasso vienu žodžiu įvardija visą kryžiaus priežastį.

“sutaikinimas” — **G2643 katallage** — malonės atkūrimas; dviejų perskirtų šalių sujungimas
Katallage kilęs iš to paties šaknies kaip ir katallasso, minėtas aukščiau. Katallasso įvardija sutaikinimo veiksmą (draugystės atkūrimą tarp dviejų, kurie buvo išsiskyrę). Katallage įvardija to sutaikinimo rezultatą.

“atleidimas” — **G859 aphasis** — išsiuntimas; paleidimas; atleidimas; nuodėmių dovanojimas
Be kraujo praliejimo nėra nuodėmių atleidimo.

“paslaptis” — **G3466 musterion** — paslaptis; kažkas kadaise slėpta, o dabar atskleista
Biblijoje paslaptis niekada nėra galvosūkis, kurį reikia išspręsti. Biblijoje paslaptis yra paslaptis, kurią Dievas nusprendė atskleisti.

“kerštas” — **G1557 ekdikesis** — tai, kas kyla iš teisingumo; pilnas neteisybės atitaisymas
Ekdikesis yra žodis, vartojamas 2 Tesalonikiečiams 1:8. Ekdikesis nereiškia nesuvaldyto pykčio. Ekdikesis reiškia iki galo įvykdytą teisingumą.

“pirmagimis” — **G4416 prototokos** — pirmagimis; pirmasis gimusysis
Tėvas apie Sūnų sako: „tepagarbina jį visi Dievo angelai“.

HEBRAJIŠKI RAKTAŽODŽIAI

“VIEŠPATS” — **H3068 Yehovah** — Dievo sandoros vardas, užrašytas kaip VIEŠPATS didžiosiomis raidėmis
Visur, kur Senajame Testamente pasirodo žodis VIEŠPATS, parašytas didžiosiomis raidėmis, apačioje slypi hebrajiškas vardas Jehova.

“Viešpats” — **H113 adown** — viešpats; šeimininkas; savininkas; tas, kuris valdo
Psalmėje 110:1 adown forma skamba „mano Viešpats“. Adown yra kitas hebrajų žodis nei Jehova, VIEŠPATS, kuris tame eilutėje kalba Dovydo Viešpačiui.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Lithuanian Believers' Heritage Translation (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).